

РЕШЕНИЕ

№ 3986

гр. София, 11.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 11.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4131** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Л. В. И. срещу решение № РО – 207 от 03.04.2012 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е отхвърлена жалбата й вх. № ЖП – 201 от 02.03.2012 г. и е потвърдено разпореждане № [ЕГН] от 06.01.2012 г. за спиране на добавка по чл. 84 от КСО.

Жалбоподателката счита, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, като оспорва извода на административния орган за наличие на основание за спиране на производството на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК. Излага подробни съображения, че същата отговаря на законовите изисквания за отпускане на добавка към пенсията по чл. 84 от КСО и се явява преживял съпруг по смисъла на закона. Иска отмяната на решението и потвърденото с него разпореждане и съдът да разпорежи да се възобнови изплащането на добавката по чл. 84 от КСО, поискана със заявление № МП – 12221 от 02.02.2012 г.

Ответната страна – главният директор на Столично управление „Социално осигуряване”, чрез процесуалния си представител юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорения административен акт.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 29.04.2011 г. Л. В. И. е подала заявление за отпускане на доабвак по чл. 84 от КСО от пенсията на починалия си съпруг Ж. Г. И., починал на 26.03.2011 г. Към заявлението е приложение удостоверение за наследници № 0010088 от 05.04.2011 г., издадено от Столична община, в което лицето фигурира като законен наследник на покойния Ж. И.. В едномесечен срок от подаване на заявлението ръководителят по „Пенсионно осигуряване” с разпореждане № [ЕГН] от 05.05.2011 г. е отпуснал добавка от личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.04.2011 г.

На 16.08.2011 г. в СУ „СО” е постъпила молба вх. № 11010116 от 16.08.2011 г. от В. Ж. И. – дъщеря и законен наследник на починалия Ж. И. за изплащане на полагащия ѝ се дял от неполучена пенсия на починалия ѝ баща. Към молбата е приложено решение от 02.03.2011 г. по гр. дело № 5216/2010 г. по описа на Софийски районен съд, III ГО, 80 състав, съгласно което бракът на съпрузите Ж. Г. И. и Л. В. И. е прекратен с развод поради дълбоко и непоправимо разстройство. Не е спорно обстоятелството, че така постановеното решение не е влязло в законна сила и същото е било обжалвано от двамата съпрузи, като след подаване на въззивната жалба от страна на Ж. И. същият е починал на 26.03.2011 г.

С писмо вх. № ОП – вх-87 от 21.12.2011 г. Софийски районен съд уведомява органите на СУ”СО”, че бракоразводното решение не е влязло в сила, тъй като пред Софийски градски съд е образувано производство по въззивна жалба на преживялата съпруга срещу първоинстанционното решение.

С разпореждане № [ЕГН] от 06.01.2012 г. на ръководител „ПО” е спряно изплащането на добавка по чл. 84 от КСО за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Л. В. И., считано от 21.12.2011 г. В разпореждането е посочено, че до представяне на влязло в сила съдебно решение, с което по безспорен начин да се установи статута на лицето дали същата е законен наследник на Ж. Г. И. или има статут на разведена е налице основание по чл. 95, ал. 2 от КСО вр. чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК за спиране на отпуснатата добавка по чл. 84 от КСО, считано от 21.12.2011 г. (датата на писмото на СРС).

С жалба вх. № 201 от 02.03.2012 г. по описа на СУ „СО” Л. В. И. оспорва пред главния директор на СУ „СО” разпореждане № [ЕГН] от 06.01.2012 г., като административното производство е приключило с издаването на решение № РО – 207 от 03.04.2012 г. на ръководителя на СУ „СО”.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 4 състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № РО – 207 от 03.04.2012 г. на главния директор на СУ „СО” е връчено на адресата си на 09.04.2012 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез СУ „СО” с вх. № ЖП – 375 от 11.04.2012 г., което означава, че същата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – главният директор на СУ „СО” в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма при спазване на материалноправните и процесуалните правила.

С оспореното в настоящото производство решение № РО – 207 от 03.04.2012 г. на главния директор на СУ „СО” е потвърдено разпореждане № [ЕГН] от 06.01.2012 г. на ръководител „ПО” за спиране на Л. В. И. на добавката по чл. 84 от КСО от личната пенсия за ОСВ на наследодателя Ж. Г. И..

Съгласно чл. 95, ал. 2 от КСО длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в ТП на НОИ, може да издаде разпореждане за спиране на пенсията, когато са представени доказателства за обстоятелства, които могат да доведат до нейното прекратяване съгласно чл. 96, ал. 1 от КСО. Разпореждането се издава в 14 – дневен срок от представяне на доказателствата, като се установи, че няма основание за прекратяване на пенсията, същата се възстановява, считано от датата на спиране.

Съгласно чл. 84 от КСО, намиращ се в раздел III „Наследствени пенсии” на Глава III от КСО, пенсионерът има право на добавка от пенсията или от сбора на пенсиите, които е получавал починалият съпруг (съпруга). Право на тази добавка има преживелият съпруг – пенсионер в качеството си наследник на починалия. Аргумент за това е разпоредбата на чл. 49, ал. 7 от НПОС, предвиждаща при встъпване в брак добавката по чл. 84 от КСО да се прекратява от датата, на която е сключен брака.

Съгласно чл. 96, ал. 1, т. 4 от КСО причината за прекратяване на пенсията, респ. на добавката е посочена общо – поради отпадане основанието за нейното получаване.

В процесния случай законосъобразно пенсионните органи са взели предвид писмо вх. № ОП – Вх – 87 от 21.12.2011 г. на Софийски районен съд, съгласно което бракоразводното решение по гр. дело № 5216/2010 г. по описа на СРС, 80 състав не е влязло в сила и същото е обжалвано пред СГС. По делото безспорно е установено, че Ж. Г. И. е починал след подаването на въззивна жалба срещу решението, адресирана до СГС, както и е видно, че В. И. Ж. – дъщеря на починалия е подала молба на 13.04.2011 г. за конституиране като страна по делото с цел продължаване на същото, за да се установи основателността на предявения от Ж. И. иск въз основа на посоченото от него виновно поведение на преживелия съпруг – Л. И.. В този смисъл основателно е твърдението на ответната страна, че с обжалваното решение не се оспорва начинът, по който се прекратява брака поради развод или поради смъртта на единия от съпрузите. Този въпрос е предмет на разглеждане в рамките на висящо производство пред съд видно от определение от 13.04.2011 г. по гр. дело №5216/2010 г. по описа на СРС, 80 състав, като решението, с което ще приключи висящия съдебен спор, ще има преюдициален характер към основанието за възстановяване на спряната добавка или към нейното прекратяване. В тази връзка следва да се посочи, че административният орган, така и административният съд не могат да преценяват дали бракът между Л. В. И. и Ж. Г. И. е прекратен чрез развод или поради смъртта на единия от съпрузите, тъй като се касае за установяване на факт с изричен влязъл в сила съдебен акт на гражданския съд, който не е от компетентността на административните съдилища.

Това означава, че правилно от административния орган е приложена нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, съгласно която административното производство се

спира при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. След като с писмо вх. № ОП – Вх – 87 от 21.12.2011 г. на СРС пенсионните органи са уведомени за липсата на влязло в сила бракоразводно решение по гр. дело № 5216/2010 г. по описа на СРС, то законосъобразно са издали разпореждане за спиране на отпуснатата добавка по чл. 84 от КСО от датата на представяне на писмото – 21.12.2011 г. След евентуалната отмяна, обезсилване или потвърждаване на развода между двамата съпрузи с влязъл в сила съдебен акт компетентният орган при СУ”СО” ще извърши преценка дали е налице основание за възстановяване на спряната добавка по чл. 84 от КСО на Л. В. И. или същата ще бъде прекратена. При обезсилване на първоинстанционното решение, на което се позовава жалбоподателката, нейните права остават надлежно защитени, тъй като възстановяването на спряната добавка по чл. 84 от КСО от лична пенсия за ОСВ ще се извърши, считано от датата на спирането, т.е. дължимите суми за добавката, считано от 21.12.2011 г. занапред ще бъдат изплатени на правоимащото лице. Това следва от изричната норма на чл. 95, ал. 2, изр. 2 от КСО.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата на Л. В. И. е неоснователна и обжалваното решение на СУ „СО” е издадено от компетентен орган, в установената от закона писмена форма, при спазване на процесуални правила и при правилно прилагане на материалния закон и при съобразяване с целта на закона. Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 от КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. И. срещу решение № РО – 207 от 03.04.2012 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е отхвърлена жалбата й вх. № ЖП – 201 от 02.03.2012 г. и е потвърдено разпореждане № [ЕГН] от 06.01.2012 г. за спиране на добавка по чл. 84 от КСО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: